

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת שופטים

תורת

הסגולה שיתקבלו תפילותיו בשמירת פיו

דברים פרק טז (יח) שפטים ושטרות תתן לך בכל שערך אשר יקוק אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק:

שאלות:

א { והקשה המהרח"ו מדוע כתוב לך בלשון יחיד כאשר הציווי הוא לכלל ישראל והיה יותר ראוי לכתוב תתנו לכם?
ב { עוד יש לשאול מדוע כתוב בכל שערך ולא בכל עריך ועיין מש"כ בזה רש"י והשפתי חכמים ובעה"ט לבאר הלשון?
ג { עוד עלינו להבין הלשון תתן לך שבכל מקום שנאמר לך ביארו חז"ל להנאתך ומה המכוון כאן להנאתך? ונביא לך
מקורות שלשון לך חז"ל מבארים בכל מקום בתורה לך להנאתך כדלקמן. **כן כתוב בזוהר כרך ב (שמות) פרשת ויקהל [המתחיל בדף קצד עמוד ב] ת"ח מה בין צלותא לעובדא דקטרת, צלותא אתקיננו לה באתר דקרבנין דהו עבדי ישראל, וכל אינון קרבנין דהו עבדין ישראל לאו אינון חשיבין כקטרת, ותו מה בין האי להאי אלא צלותא איהו תקונא לאתקנא מה דאצטרך, קטרת עביד יתיר מתקין וקשיר קשרין ועביד נהירו יתיר מכלא, ומאן איהו, דאעבר זוהמא ואידיכ משכנא, וכלא אתנהיר ואתתקן ואתקשר כחדא, ועל דא בעינן לאקדמא עובדא דקטרת לצלותא בכל יומא ויומא לאעברא זוהמא מעלמא דאיהו תקונא דכלא בכל יומא ויומא כגוונא דההוא קרבנא חביבא דאתרעי ביה קודשא בריך הוא, מה כתיב במשה (שם) ויאמר יי' אל משה קח לך סמים נטף וגו' אף על גב דאוקמוה אבל מאי שנא בעובדא דא יתיר מכל מה דאמר ליה, אלא קח לך להנאתך ולתועלתך בגין דכד אתתא אתדכאת הנאותא דבעלה איהו ורזא דא קח לך סמים לאעברא זוהמא לאתקדשא אתתא בבעלה, זכאה חולקיה [דף ריט עמוד ב] דמשה, כגוונא דא (ויקרא ט) קח לך עגל בן בקר דאתמר לאהרן לכפרא על חוביה על ההוא עגל דאיהו גרים לון לישראל, ועל דא כתיב במשה קח לך להנאתך ולתועלתך. (ס"א וכן אוקמוה בפסל לך מההוא פסולת דלוח אבנא נתעשר משה אוף הכי לך להנאתך ולטובתך) ע"כ. וכן פרש"י פרשת לך לך (א) לך לך - להנאתך ולטובתך, ושם אעשך לגוי גדול, וכאן אי אתה זוכה לבנים. ועוד שאודיע טבעך בעולם: וכ"כ רבנו גרשום במסכת ערכין דף טו ע"ב אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא, מאי דכתיב: מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה? אמר לו הקדוש ברוך הוא ללשון: כל אבריו של אדם זקופים ואתה מוטל, כל אבריו של אדם מבחוץ ואתה מבפנים, ולא עוד, אלא שהקפת לך שתי חומות, אחת של עצם ואחת של בשר, מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה. ופירש רבינו גרשום מסכת ערכין דף טו עמוד ב [מה יתן לך וכו'] כלומר מה יכולת לך להנאתך ולא עשיתי מפני מה את רמיה: כמו כן הקשה המהרח"ו בספרו עץ הדעת פ' ראה הרי כידוע בכל מקום שנאמר לך הכונה להנאתך כמ"ש אצל א"א לך לך מארצך, לך להנאתך, וכעזה"ד, וא"כ יש להבין כאן שכתבה התורה וספרתם לכם הכונה להנאתכם ומה הנאה יש לאדם בספירת העומר? ומתרץ כי ההנאה בזה שעושה חשבון הנפש על הזמן שחולף ומתקן להבא. ועוד מקומות רבים כאשר תחזינה עיני המעיין.**

מכשלונות הכלל:

אחת הדברים שרבים נכשלים הוא הדיבור שאין האדם מייחס מספיק חשיבות ליוצא מפיו ובנקל יכול להיכשל ולהשתלח בזולת ובפרט שכך הדבר בכל כלי התקשורת שמצדדים בעד חופש הדיבור והביטוי שביאורו אין לרסן את פיהם ולאפשר להם לדבר ולשדר ככל העולה על רוחם מאחר ואין חשיבות לדבר כי בסך הכל זה דיבור ולא מעשה, אולם תורתנו הקדושה מלמדת אותנו להיפך שיש חשיבות גדולה ביותר לדיבורו של האדם ויש לזה השלכות הרות אסון וחובתו של האדם לרסן את פיו במשנה זהירות יותר מכל איבריו של האדם לבל יכשל בפיו כאשר נבאר.

רמז המהר"ח והשל"ה לשערי הגוף:

וכתב בספר הליקוטים למהרח"ו בפרשת שופטים ושטרות תתן לך בכל שערך: י"ל, למה לא אמר שופטים ושטרות תתנו לכם בכל שעריכם בלשון רבים. אמנם שמענו משם הרב הגדול חיים ויטאל זלה"ה, לרמוז שכל אחד וא' מישראל יש לו כמה שערים, ואלו הם, שער הריאות הוא העינים, שער השמע הוא האזנים, שער הדיבור הוא הפה, שער הריח הוא האף, שער המישוש הם הידים והרגלים. א"כ צריך האדם שישים לו שופטים ושטרות בכל אלו השערים הנז', ר"ל, שיגדור עצמו שלא יביט בדבר ערוה, ולא יטה אוזן לדברים שאינם הגונים, ולא ידבר נבלות פה ולא רכילות, ולא יריח ריח בשמים של ערוה, ולא יגע בדבר ערוה בידיו, ולא ילך לדבר עבירה, או לבתי טרטירות וקרקסאות. לזה אמר שערך בלשון יחיד, לרמוז על האמור. וכשהוא גודר שעריו מן החטא, אז נאמר (ישעי' כ"ו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק וגו', מדה כנגד מדה, וגם זוכה לייש עולמות של כל צדיק וצדיק, שיפתחו לו שעריהם, כי כל עולם יש לו שער. **וכ"כ השל"ה פרשת שופטים דרך חיים תוכחת מוסר לב.** 'שופטים ושטרות תתן לך בכל שערך' (דברים טז, יח). בכאן יש רמז מוסר להא דתתן בספר יצירה (פ"ד מ"ב), שבעה שערים הם בנפש, שתי עינים שתי אזנים והפה ושני נקבי האף, עכ"ל. והוא חושב השערים שהם בראש של אדם. אמנם יש שער לברית המעור, וגם כן פה התחתון. וצריך האדם להיות שומר השערים, דהיינו הראייה והשמיעה והדיבור, והכעס היוצא מאף. גם כן צריך לשמור שער ברית הקודש, שלא יוציא זרע כי אם לקדושה. גם פה התחתון, שלא ימלא כריסו כבהמה קיא צואה. ועל אלו השערים ישים האדם לעצמו 'שופטים ושטרות', כלומר, שישפוט את עצמו תמיד, זהו תיבת לך' שאמר 'תתן לך'. וישגיח תמיד שלא יהיה שם שום עבירה, כי כמעט אלו המקומות מקום שלם, ויהיה תמיד בקדושה ובטהרה. **כך שהתורה רומזת** בדרך אגב שכל אחד ואחד חייב למנות שופט ושטר על כל שער גופו לחשוב ולהתבונן במה שהוא רואה ובפרט בימינו עם כל הטכנולוגיה שהכל זמין ביד כל אדם ויכול בנקל ליפול לרשת יצרו כי רבים חללים הפילה ויחשוב מה מרויח מאותה הסתכלות אשר רק מטמא את

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

נפשו ואינו יכול למלא את סיפוקו והולך ומדרדר עד שמאבד כל טעם בכל דבר שבקדושה, כמו כן פיו לשמרו מדיבור פוגע מבייש או לשון הרע וכן אוזניו למונעם מלשמע דברים אסורים וכו' ורק בזה יוכל להינצל מכישלון.

ההבדל בין הפה ליתר השערים:

ועלינו להתבונן הן לכולן הקב"ה ברא את השער אשר אפשר על ידו לסגור את הפתח, לעיניים ברא את העפעפיים, ולאוזניים את התנוך, ולפה שיניים ושפתיים. והנה כבר אמר **איוב פרק יט פסוק כו** וְאַחַר עֹרֵי נְקִפְזָאֵת וּמְבֹשְׂלֵי אֶחָזָה אֱלֹהִים: וביאורו שכאשר יתבונן האדם בגופו יוכל לדעת רצון בוראו, וא"כ יש לשאול מדוע לעיניים ולאוזניים יש שער אחד ואילו לפיו ברא ויצר שני שערים השיניים והשפתיים? אלא בהכרח הדבר בא ללמדנו שעל הפה צריך משנה זהירות יותר ויותר משאר הפתחים, מאחר ואנו רואים גם במציאות כיצד נוהג האדם לעשות אמצעי זהירות והגנה מפני הסכנה והדבר תלוי במידת הסכנה שיש בדבר, ולפי גודל הסכנה כן גודל אמצעי הזהירות וההגנה מפני הכישלון, וא"כ מאחר והקב"ה הוא הבורא והוא היוצר ואנו רואים לכל הפתחים שיש בהם חשש כישלון ברא רק שער אחד ואילו לפה שני שערים בהכרח מפני שחשש הכישלון בו גדול יותר מכל האיברים. ולכן מצוה התורה שצריך האדם לתת שופטים וגם שוטרים בכל שערו.

תפקיד השופט והשוטר:

ויש להוסיף עוד הבדל שהשערים של העיניים והאוזניים נועדו אך ורק למניעת הכישלון, ואילו בפה השערים אפשר להופכן לשותפין לדבר עבירה כיון שהדיבור נחתך גם בשיניים והשפתיים. ללמדנו עד כמה מסוכן הפה שאפשר להיכשל בו ואפילו את שופטיו ושוטריו הופכן לשותפין איתו בעבירה. וכאשר נתבונן ישנו הבדל בן שופט לשוטר, לשופט תפקידו לשקול ולכלכל מעשיו בתבונה כדי שהמשפט יהיה בצדק, ואילו השוטר תפקידו לשמור ולבצע בפועל את המשפט הצודק. כן מוטלת החובה על האדם להתבונן ולחשוב היטב על כל משפט ומשפט היוצא מפיו שהדברים יצאו כראוי, וכאשר מדבר עם חבריו ידע לדבר כראוי מבלי לפגוע בחבירו ואולי יותר מזה לתת מילי הערכה והערצה, וכן בתפילה שדבריו יאמרו מתוך מחשבה וכונה ולא שהדברים יצאו מאליהן כמאמר הנביא: **ישעיהו פרק כט (יג)** וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְיָ כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִי וּבִשְׂפָתָיו בְּפִדּוּנִי וְלִבּוֹ רַחַק מִמֶּנִּי וְתִהְיֶינָה יְרֵאָתָם אֵתִי מִצְּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה: ומאידך צריך גם שוטר להיות שומר ומבצע בפועל שבשעת כעסו לא ינבל פיו, או ילבין פני חבירו ברבים אשר אין לו חלק לעולם הבא וכדומא.

הכנה לימי הדין באלול שמירת הפה:

חודש אלול הוא חודש הרחמים והם ימי רצון להתעורר לחזרה בתשובה הן הולך וקרוב יום הדין ומחובת כל אחד לערוך חשבון נפש על מעשיו במשך השנה ולקבל על עצמו לעתיד לשפר מעשיו ובפרט בשמירת פיו בהיות וכל תקותו של האדם הוא בהסתמך על תפילותיו ותחנוניו על נפשו, וזאת הנחמה היחידה אשר יש לאדם להסתמך ולבא לפני הבורא יתברך ביום הדין כאשר מקבל על עצמו קבלות והחלטות לשיפור מעשיו, ברור הדבר שאין אפשרות לשפר הכל בבת אחת אולם לכל הפחות להשתדל באיזה נושא לתקן עצמו אשר יהיה לו כסגור. **וכתב מרן החיד"א בספרו ברכי יוסף אורח חיים סימן תקפא ס"ק כא.** יש נוהגים לעשות התרת נדרים באלול, **והרמז "לא יחל דברו ככל" סופי תיבות אלול.** הרב שפתי כהן על התורה פרשת מטות. **ולענ"ד** אפשר להוסיף שהפסוק מרמז שבחודש אלול צריך עיקר עבודתו לשמור פיו ולשונו ולא יחל דברו בכדי להכין את פיו שיהיה ראוי להגיש בו את תפילותיו. **אחת** הנקודות אשר בעה"ר נכשלים בה רבים היא שמירת הפה מכישלון וחוסר ניצולו לטובה, כגון תפילה, לימוד, חינוך, כבוד הזולת ועוד.

חומרת עון לה"ר:

עוד מבואר במסכת ערכין דף טו ע"ב תנא דבי רבי ישמעאל כל המספר לשון הרע מגדיל עונות כנגד שלש עבירות, עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים, כתיב הכא לשון מדברת גדולות, וכתיב בעבודת כוכבים [שמות לב] אנא חטא העם הזה חטאה גדולה, בגילוי עריות כתיב [בראשית לט] ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת, בשפיכות דמים כתיב [בראשית ד'] גדול עוני מנשוא. והנה למרות שחז"ל הגדילו בחומרת עוון לה"ר שהוא יותר משלוש עבירות החמורות אך לא נתבאר עד כמה גדול, אולם **ביאר החפץ חיים בהלכות לה"ר** בהקדמה כמה איסורים יש בסיפור אחד של לה"ר. וז"ל בחישוב הלאוין, הרי חשבנו **שבעה עשר לאוין** הרגילין לבוא על ידי ספור לשון הרע ורכילות וכו' והוסיף בחישוב העשין, הרי שחשבנו **י"ד מצות עשה** שרגילין לעבור עליהם על ידי ספור לשון הרע ורכילות לבד מיי"ז לאוין הנ"ל. והוסיף בחישוב האורוין, הרי חשבנו **ג' אורוין** המצויין לבוא על ידי מדה רעה הזו. **הראת לדעת** עד כמה גדול וחמור עוון לה"ר אחד שאין לו אח ורע בכל העבירות שעובר בסיפור אחד **שלושים וארבע איסורים**, ואמרתי רמז בדבר בפסוק בתהילים, אשרי משכיל אל **דל** ביום רעה ימלטהו ה', שהכוונה אשרי מי שמשכיל להיזהר בעבירה שיש בה ד"ל איסורים שעיי"ז יזכה להינצל ביום רעה לעת"ל.

המדבר לה"ר מאבד מצוותיו ומקבל עברות המדובר:

עוד יותר חמור שכל המדבר לה"ר מאבד את כל מצוותיו ותורתו בסיפור אחד ולא רק זאת אלא מקבל את העבירות של אותו שדיבר עליו והיינו לוקה בכפליים, וכך אמר המלאך המגיד משרים למרן ה"בית יוסף" זצ"ל וז"ל **בספר מגיד מישורים פרשת ויקהל מהדורא קמא** וגם בענין הקמות אשר קמו נגדך אין להרהר כי הם לא יזיקוך אלא הועילו כי מי שאומר לשון הרע על חבירו **מנכין לו מזכיותיו ונותנים וכו'** הוא **אמת ויציב**, ואלו הוי **ידעי בני נשא דא הוו חדאין כד שמעין דאמרי ביש מנהון, כאלו יהבי לון מתנת כסף או זהב** אלא בגין יקרא דאורייתא דילך דזלזלו בה אחזי לכולי עלמא קטירי דיקומון בהון, ואתה תעמוד מנגד ותחזה ותחדי, אבל את לא תהרהר בהאי ולא במלה אחרת רק ביראת ה' כל היום וכל הלילה ובתורתו עכ"ל. **וכן כתב בספר חובות הלבבות שער ו שער הכניעה פרק ז** וז"ל בא"י ואם מה שספרו עליו שקר, יאמר למספר וכו' הרף, אחי, וחמול על זכותיך, שלא תאבדנה ממך ולא תרגיש, כי כבר נאמר על אחד

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מן החסידים, שזכרו אותנו לרעה, וכיון שהגיעו הדבר, שלח למדבר בו כלי מלא מזמרת ארצו, וכתב אליו הגיעני, ששלחת לי מנחה מזכיותיך, וגמלתוך בזה. ואמר אחד מן החסידים הרבה בני אדם יבואו ליום החשבון, וכשמראים להם מעשיהם, ימצאו בספר זכיותם זכיות, שלא עשו אותם, ויאמרו לא עשינו אותם. ויאמר להם עשה אותם אשר דבר בכס וספר בגנותכם. וכן כשיחסר מספר זכיות המספרים בגנותם, יבקשו אותם בעת ההיא, ויאמר להם אבדו מכס בעת שדברתם בפלוני ופלוני. וכן יש מהם גם כן שימצאו בספר חובותם חובות שלא עשו, וכשאומרים לא עשינום, יאמר להם נוספו עליכם בעבור פלוני ופלוני שדברתם בם, כמו שנאמר והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך ה'. ועל זה הזהירנו הכתוב באמרו זכר את אשר עשה ה' אלהיך למרים בדרך עכ"ל.

כל עמל האדם על פיו:

אחר הדברים האלה יובנו היטב דברי שלמה המלך בקהלת פרק ו' (ז) **כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיָּהּ וְגַם הַנְּפֶשׁ לֹא תִמְלָא:** וכתב הזהיר כרך ג' (ויקרא) **פרשת שמיני דף מא ע"ב** ר' יוסי פתח ואמר (קהלת ו') כל עמל האדם לפיהו וגוי אסתכלנא במלי דשלמה מלכא וכלהו אחידן בחכמה עלאה, כל עמל האדם לפיהו, האי קרא בשעתא דדיינין ליה [דף מב ע"א] לבר נש בההוא עלמא כתיב כל ההוא דינא וכל מאי דסביל בההוא עלמא ונקמין מיניה נקמתא דעלמא, לפיהו בגין פיהו דלא נטיר ליה וסאיב ליה לנפשיה ולא אתדבק בסטרא דחיי בסטרא דימינא. וכך כתב המנורת המאור פרק יח - לשון הרע עמוד 345 למה יקצוף האלהים על קולך, על אותו הקול של לשון הרע, דכתיב ויחר אף ה' בם וילך. וכו' הה"ד אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וגוי. וכתבי שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. וכתבי כל עמל האדם לפיהו, כל עמל וכל הייסורין הבאים על האדם אינן אלא בשביל שספר לשון הרע בפיהו.

ארבע כתות שאין רואות פני שכינה כולן בחטא הלשון:

וכתב השל"ה **שער האותיות אות שי"ן שתיקה:** ח. והנה לדיבור של עבירה אין ערך ואין שיעור לעונשו, כאשר הארכו רבותינו ז"ל (סוטה מב א) בארבע כתות שאין מקבלות פני שכינה, כת לצים, כת חנפים, כת שקרים, כת מספרי לשון הרע, וסימן לאלו הכתות - חשמ"ל.

המדבר לה"ר אין תפילתו מתקבלת:

עוד כתב השל"ה שם כב. עוד ידוע ידע המטמא פיו ולשונו בטומאת הדיבור, מאחת מהנה שהוזכרו, אז כל דברי תורה ותפלותיו כולם נטמאו, ומחוץ למחנה מושבם, ואדרבא מקבל עונש עליהם. כי הוא כמביא דורון חשוב למלך ונותן הדורון בכלי מלא קיא צואה, הנה מתקצף עליו המלך בכפליים עכ"ל. וכיון שכן כיצד יעמוד האדם בתפילה בימים נוראים להתחנן על נפשו עם פיו אשר נכשל בו וחטא בו והרי הוא ככלי צואה רח"ל שענוש יענש אשר בו מגיש את מנחתו לקב"ה, ולכן חייב האדם להכין את פיו לקראת ימים נוראים שיהיה נקי מכל רבב של איסור ולהכשירו בכדי שתפילתו תתקבל.

בקשת רשב"י לשני פיות:

ובזה נבין היטב דברי הירושלמי (ברכות פ"א ה"ב) אמר רבי לוי [בשם רבי שמעון בן יוחאי], אילו הוינא על טורא דסיני הוה בעינא שני פיות, כי בפה שמדבר דברי תורה אין ראוי לדבר בו דברי חולין המבדיל בין קודש לחול. **כי רשב"י ידע שקשה מאוד לנקות ולהכשיר את הפה של האדם וכיצד יוכל להגיש בו מנחה לקב"ה, רק חזר בו כי האדם יכשל בשני הפיות יותר ויצא שכרו בהפסדו.**

אומנות האדם להיות אלם:

עוד מבואר במסכת חולין דף פט ע"א אמר רבי יצחק מאי דכתיב [תהלים נ"ח] **האמנם אלם צדק תדברון מישרים** תשפטו בני אדם, מה אומנותו של אדם בעולם הזה **ישים עצמו כאלם**, יכול אף לדברי תורה תלמוד לומר צדק תדברון.

מוסר השכל:

העולה מדברנו עד כמה חובתו של כל אדם להכין עצמו בחודש אלול ימי הרחמים והסליחות לימים הנוראים בכדי לזכות בדין והעצה הטובה שיכין ויכשיר את פיו וישים רסן לפיו בתקופה זו כמעשיהם של צדיקים אשר נוהגים בחודש זה תענית דיבור, וישתדל להשתמש בפיו רק לטובה עד שיחשב כאילו הגעיל את פיו והכשירו להגיש בו את מנחתו ותפילתו לקב"ה, וזו הסגולה הגדולה שיתקבלו ברחמים וברצון תפילותיו, כמו שכתוב אם אדם לא יחל דברו זוכה שכל היוצא מפיו יעשה, ומי לא זקוק לישועות ורחמים בימים אלה ובזה נזכה כולם שיקבלו תפילותינו ונכתב ונחתם לחיים טובים ושלוש.

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא